

TÜRK İŞÇİLERİ

TÜRK İŞÇİLERİ İÇİN NİN ÜÇ AYLIK GAZETESİDİR
TRIMESTRIEL ÉDITÉ PAR LA C. G. T. FOUR LES TRAVAILLEURS TURCS

HAYAT PAHALILIĞINA PAYDOS

6 ARALIK'TA 24 SAATLİK GENEL İŞBIRAKIMI (GENEL GREV)

- Fransızlarla yabancı işçiler - birlik içinde satın alma gücünün sağlamlştırılması ve yükselmesi için, fiyat yükselişlerine karşı
- Bu ulusal eylem günü çerçevesinde ortak bir biçimde düzenlenecek gösterilere hepiniz katılın
- Düşünce özgürlüğüne ve taleplerini savunmaya ilişkin haklarını da güçlü bir biçimde belirtmiş olacaksınız

Yabancı işçiler, genel hoşnutsuzluğun yanında, eyleme girişmek için özel nedenleriniz de var :

- Çeşitli ayrımlar, özellikle Sosyal Sigorta konusunda, ya akıllamaz derecede düşük olan ya da hiç ödenmeyen çocuk paraları yüzünden.
- Öngörülen tüketimi azaltıcı politikanın tehdit ettiği iş güvenliği yüzünden.
- Emek piyasasıyla ilgili olarak « Fontanet-Marcellin » kararlarının Fransa'da oturma ve çalışma hakkını tehdit edişleri yüzünden.
- Memleketinizdeki ailelerinize gönderebileceğiniz para miktarlarının değerini tehdit eden para istikrarsızlığı, tercihli bir döviz tarifesinin mevcut olmayışı yüzünden.
- Çok fazla sayıda iş kazasına sebep olan ve sağlığını yitirmenize yol açan çalışma şartlarının tehlikeli bir surette ağırlaşması yüzünden.
- İşe alma, ücretler, mesleki eğitim, Fransızca dilini öğrenme, mesken bulma ve bunların niteliği, yenden iş bulma konularında kurbanı olduğunuz ayırım güdücü tutum yüzünden.
- C.F.T. sendikası ya da benzeri « bağımsız » kuruluşların, sizleri bu gibi gayri insani şartlara boyun eğmeye zorlayan, kabul edilmesi imkânsız baskılar yüzünden.
- Bazı ülkelerin, kendi yurttaşları olan işçiler üstünde baskı kurmaya yönelik örgütsel çalışmalarını yüzünden.
- Kişisel özgürlüklerinizin kısıtlanması yüzünden.

CUMHURİYETİN 50. YILINDA

Cumhuriyet'in 50. yılı şaşaalı bir şekilde kutlanırken, biz, yurt dışındaki Türkiye işçileri, elimizi şakağımıza dayayıp bir an düşünmek zorundayız.

Şaşaalı kutlama törenlerinin ardında acı bir gerçek saklıdır. Bu acı gerçek, ülkemizin yabancı emperyalist ülkelerin işgâlinde kurtuluşunun 50. yılını gönülden kutlamamıza izin vermiyor.

Çünkü gerici iktidarlar, Kurtuluş'tan bugüne güzel yurdumuzu tekrar yabancı ülkelerin işgâli altına sokmuşlardır. İşte gözlerden saklamak istedikleri acı gerçek budur.

İşte sömüren zenginden yana, sömürülen fakire karşı yöneticilerin 50 yılda yarattıkları Türkiye :

Müzmin işsizlik ile azgın hayat pahalılığı kanser haline gelmiştir. Yoksul köylüler tefeci-bezirgânların pençesinde inlerken, şehirdeki işçi günlük yövmiyesiyle bir kilo et alamaz durumdadır.

Nüfusun yarısından fazlası hâlâ okuma yazma

bilmiyor. Üniversiteler paralı.

500 bin köylü ailesi topraksız.

Susuzluk, ışsızlık, yol'suzluk, açlık, sefâlet...

Yurt dışında işgüçlerini satmaya itilen vatandaşlarımızın sayısı milyonu aştı. Bir o kadar da sıra beklemekte.

Halkımız, Amerika'nın hizmetinde tutulan yarım milyon kişilik bir orduyu beslemek zorunda bırakılmaktadır.

İkili anlaşmalarla, NATO askeri üsleriyle Mustafa Kemal'in bağımsızlık siyaseti resmen çiğnenmiştir.

Devleti halktan üstün tutan bir demokrasi anlayışıyla emekçilerin hak ve hürriyetleri gittikçe kısılmıştır. Hele 12 Mart 1971 darbesinden sonra yapılan Anayasa ve Kanun değişiklikleriyle parabalalarının sömürü düzeni iyice garanti altına alınmıştır. Memurların, öğretmenlerin sendikası olması yasak. İşçilere Genel Grev hakkı yok. Ama

patronların lokavt yapması serbest. İlerici sendikaları baltalamak için ellerinden geleni ardına koymuyorlar. Emekçi halkın yararına düşünüp davrananlar ise zindanlarda çürütülüyor.

İşte 1973'lerin Türkiye'si. İşte Cumhuriyet'in 50. yılında Türkiye'nin düzeni.

Bu eşitsizlik düzeninde bir avuç parabası halkı tefeci-bezirgânlıkla, vurgunculukla, karaborsacılıkla, vergi kaçaklığıyla inim inim inletiyor ve memleketi yabancı parabalalarına peşkeş çekiyor.

Yani Cumhuriyet'in ilânından 50 yıl sonra Türkiye emekçi halkı hâlâ demokrasiye ve bağımsızlığa sahip değil.

İste bunun için yurt dışındaki Türkiye işçilerini, 12 Mart hükümetlerinin büyük paralarla hazırladıkları gürültülü kutlama törenleri yanıltmamalı.

ÇÜNKÜ KURTULUŞ'UN 50. YILINDA HALKIN KURTULUŞ MÜCADELESİ DEVAM EDİYOR.

— 15 Ekim'de 17 milyona yakın seçmen milletvekili genel ve Senato üçte bir yenileme seçimlerinde oy kullanmak üzere sandık başına gittiler. Yurt dışında alın teri dökerek ülkelere bin milyona yaklaşan para gönderen Türkiye'li işçilerin buldukları ülkelerde oy kullanabilme haklarından mahrum edildikleri bu seçimlerde siyasi partiler şu sonuçları aldılar: Cumhuriyet Halk Partisi : 186 milletvekilliği, Adalet Partisi : 149 milletvekilliği, Millî Selâmet Partisi : 48, Demokratik Parti : 45, Cumhuriyetçi Güven Partisi : 13, Millî Hareket Partisi : 3, Türkiye Birlik Partisi : 1, Bağımsızlar : 5. Türkiye işçi sınıfının kendisini temsil edebilecek bir öz partisi, 1971 de Türkiye İşçi Partisi askeri müdahaleden sonra kapatıldığından seçimlere katılmadı. En çok milletvekilliği kazanan Parti C.H.P. olduğu için, Cumhurbaşkanı Korkutürk hükümeti kurma görevini C.H.P. başkanı Bülent Ecevit'e verdi.

— Seçim sonrası, 29 aylık sıkıyönetim dönemi içinde nerdeyse ortadan kaldırılan işçi haklarının işçi sınıfına iadesi konusunda ümitler

beslemeye imkân tanırken, Ekim ayı başında ülkenin en üst yargı organı olan Yargıtay Hukuk Kurulunun aldığı bir karar işçi hakları konusunda yeni kısıtlamalar getirmiştir. Bu karara göre işyeri seviyesinde yapılmış bir toplu sözleşme yürürlükte olduğu sürece yapılacak işkolu seviyesinde bir sözleşme nedeni ile greve gidilemeyecektir.

Grev zorlaması olmadan sözleşme yapma yetkisinin bir anlam taşımadığını belirten sendikacılar, bu kararın işkolu seviyesindeki sözleşmeleri ortadan kaldırıcı nitelikte olduğunu söylemişlerdir. İşçilerin elindeki bir hakkın sessizce ve yaşama yolu ile değil de yargı yolu ile alındığına değinen sendikacılar « İşverenler güçlü bir işkolu seviyesindeki sendika karşısına, işyerinde sarı bir sendika çıkararak bu sendika ile yapacakları sürekli toplu sözleşmelerle işyerinde işkolu seviyesinde sözleşme yapılmasını önleyebilirler » şeklinde konuşmuşlardır. Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun kararı Türkiye İşçi sınıfının önünde daha uzun mücadele yılları olduğunu bir kere daha göstermektedir.

SOSYAL GÜVENLİK ANLAŞMASI ÇOCUK PARALARI

Fransız Hükümeti Fransa-Türkiye Sosyal Güvenlik anlaşmasını uygulamak için daha ne bekliyor ?

20 Ocak 1972 tarihinde Paris'te imzalanan Fransa-Türkiye Sosyal Güvenlik anlaşması hâlâ uygulanmıyor.

CGT Yabancı İşçiler Milli Bürosundan sorumlu arkadaşlar, Sosyal Güvenlik (Sécurité Sociale) Bürosunun yetkililerine 1 Ağustos'ta yürürlüğe girmesi gereken anlaşmanın niçin uygulanmadığını sordular. Yetkililer :

— anlaşma metninin henüz Resmî Gazetede yayınlanmadığı ve ;

— gerekli resmi fişler daha basılmadığı için uygulanmadığını söylediler.

Sözleşme 1 Ağustos 1973' de yürürlüğe girdiğine göre, birikmiş çocuk paralarının ve yurttaki ailelerin sıhhi bakım masraflarının bu tarih esas alınarak verileceği sanılmaktadır.

Türkiye işçilerinin haklarını genişleten Sosyal Güvenlik Sözleşmesi iki yıldır bekletiliyor. Bu da gösteriyor ki, emekçilerin çıkarları söz konusu olduğunda Fransız hükümeti kendini hiç yormak istemiyor.

Gelecek sayımızda, uzun zamandan beri dört

gözle beklenen bu anlaşmada yer alan yeni haklarımızın ne olduğunu ve idari işlemlerin nasıl yapılacağını açıklama fırsatını bulacağız her halde.

LYON'DA CGT TÜRKİYE'LI İŞÇİLERLE TOPLANTI YAPTI

20 Ekim 1973 Cumartesi günü Lyon'da, CGT delegeleri bölgede çalışan Türk işçileriyle bir sohbet toplantısı yapmışlardır. İşçi arkadaşlarımız bu toplantıda kendi hazırladıkları ve aşağıda metnini bulacağınız yazıyı okumuşlardır.

« C.G.T. sendikasına bildirilir ve duyurulur. Biz Türk işçileri olarak memleketiniz olan Fransa'ya gelmiş ve çalışmaya devam ediyoruz ve sendikamıza katılmış bulunuyoruz. Yayınlarınızda sizler de anlamışınız ki bizlerin lisan bilmediğimiz için bir sürü zorluklar çektiğimizi çalışmış olduğumuz iş yerlerinde olsun oturduğumuz lojmanlarda olsun hakikaten lisan bilmediğimiz için bir sürü zorluklarla karşılaşyoruz ve sizlere duyuralım. Yine bir işçi sendikası olarak hep beraber ve sizlerle birlikte. Yalnız Fransa'da değil işçi sendikaları Türkiyedekiler bile beraber ve birdir. CGT sendikamıza güvencimiz çoktur fakat ne yazık ki lisan bilmediğimiz için sendikamın dağıtmış olduğu baskı ve yazılarınızı okuyamıyoruz ve üzüntü duymaktayız.

Yürk işçilerinin en çok üzüntü duydukları da buradaki sigorta haklarından yararlanamadıklarıdır. Şurada bulunan ve çalışan birçok memleketlerden işçi arkadaşlar var. Hepsi sigorta haklarından yararlanıyor, bizler ise kesilen sigorta haklarından mahrum oluyoruz ve çocuk parası alamıyoruz. Bilhassa bu haklardan için Fransa'dan birçok işçi arkadaşlarımız Almanya'ya geçmiştir.

Bu haklarımızı CGT işçi sendikasına da duyurmakla ve bizlerin de haklarını patronlara duyurmalarını bekliyoruz ve haklarımızı istiyoruz.

Sonra bazı arkadaşlarımız Türkiye'den bir sene kontratla buraya işçi olarak getirtiliyor ve 1 ay sonra işten atılıyor. Lisansızlık yüzünden bir sürü sıkıntılar çekiyor. Bunu da sendikamız CGT'ye duymasını ve ele almasını bekliyoruz.

Şimdilik bu kadar kâfidir. Bir dahaki toplantımızda buluşalım arkadaşlar.

HAKKINI ARAMAYAN HAKKA SAHİP OLAMAZ ! »

TÜRK İŞÇİLERİ

213, rue Lafayette, PARIS 10me). BOTZaris 86-50
Imprimerie Lenoise - LENS
Travail exécuté par des ouvriers
syndiqués
Directeur de la publication : TANGUY. Aubin